

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខ កៅសិបបុរាប្អូន

ថ្ងៃចុងក្រោយ និងការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ
ការបើកសម្តែងនៃការយល់ឃើញខាងទំនាយ

Jeff Pippenger
2024-02-29

«ថ្ងៃចុងក្រោយ» គឺជាឈ្មោះនៃការប្រកាសអំពីការបើកសវនាការជំនុំជម្រះ
ក្នុងចលនាបស់ទេវតាទីមួយ ហើយក្នុងចលនាបស់ទេវតាទីពីរ
ការបិទបញ្ចប់នៃសវនាការជំនុំជម្រះត្រូវបានប្រកាស។ នៅក្នុង «ថ្ងៃចុងក្រោយ»
រាស្ត្ររបស់ព្រះត្រូវបានលើកឡើង ហើយក៏កំពុងត្រូវបានលើកឡើង
ដើម្បីប្រកាសអំពីសេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែ
ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីសេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ
អ្នកត្រូវតែយល់អំពីសេចក្តីជំនុំជម្រះនោះ។ លក្ខខណៈសំខាន់មួយនៃអារម្មណ៍នេះគឺ
ទាំងអស់អ្នកមានចំណេះដឹង និងអ្នកមិនមានចំណេះដឹង
គឺពួកគេមិនស្គាល់សេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះទេ។ ព្រោះការិយាល័យ
កំពុងនិយាយដោយច្បាស់លាស់ជាងនេះ អំពីថ្ងៃចុងក្រោយ
ជាងអំពីថ្ងៃកាលដល់ពួកគេបានរស់នៅ។

«ហោរាបុរាណនីមួយៗ បាននិយាយសម្រាប់សម័យរបស់យើង
ជាងសម្រាប់សម័យរបស់ខ្លួន ដូច្នេះ
ការព្យាករណ៍របស់ពួកគេមានអានុភាពសម្រាប់យើង។ “ឥឡូវនេះ
រឿងទាំងនេះទាំងអស់បានកើតឡើងដល់ពួកគេ ដើម្បីបញ្ជាក់
ហើយត្រូវបានកត់ត្រាទុកសម្រាប់ការទូន្មានដល់យើង
ដល់ថ្ងៃសម័យនៃលោកីយបានមកដល់ហើយលើយើង។” ១ កូរិនថូស ១០:១១»។ Selected
Messages, សៀវភៅទី ៣, ៣៣៨។

ព្រោះការិយាល័យរបស់គ្រូបង្ហាញទៅមក ដូច្នេះ
ទំនាយរបស់ពួកគេទាំងអស់កំពុងបង្ហាញប្រភពតម្លៃដល់
ហើយប្រភពនោះគឺអំពីគ្រូចុងក្រោយ ដល់ជាគ្រូនៃការជំនុំជម្រះ។

ហើយវិញ្ញាណរបស់ពួកហោរា ក៏ស្ថិតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកហោរាដែរ។
ដូច្នេះព្រះមិនមែនជាព្រះអម្ចាស់នៃចេក្តីច្បាប់ច្បាប់ទេ
ប៉ុន្តែជាព្រះអម្ចាស់នៃចេក្តីសុខសានុត
ដូច្នេះនៅក្នុងគ្រប់ទាំងពួកជំនុំជម្រះរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។ ១ កូរិនថូស ១៤:៣២, ៣៣។

ក្នុងយូសាឡឹមនៅក្នុងនីមិត្តភាពរបស់អសេគោល ដល់ចាប់ផ្តើមនៃជំពូកទីប្រាំបី
គឺជាព្រះវិហាររបស់ព្រះ ដល់ជាពួកជំនុំជម្រះនេះយោងទៅលើសូទ្បាវឌ្ឍន៍នៃថ្ងៃចុងក្រោយ។
ជំពូកទីប្រាំបី និងទីប្រាំបួននៃអសេគោល បង្ហាញអ្នកថ្វាយបង្គំពីរបុរាណ
នៅក្នុងការបញ្ចប់នៃការជំនុំជម្រះលើព្រះដ៏ណាស់របស់ព្រះ។
បុរាណមួយត្រូវបានគំរាងដោយពួកចាស់ទុំមុនបុរាណនៃក្រុមបង្គំពីរព្រះអាទិត្យ
ប៉ុន្តែអ្នកដទៃទៀត
និងយំសោកដោយសារអំពើគួរសុំអប់រំដល់នៃបុរាណវិគ្គតក្នុងពួកជំនុំ
និងក្នុងសុភវេទ ទទួលបានរបស់ព្រះ។ នៅក្នុងជំពូកទីដប់មួយ នីមិត្តភាពរបស់អសេគោល

នុតការបង្ហាញអំពីការផុតនូវទោសល្មើសមុកប្រែប្រួលនាក់ដលៃក្បាបថ្ងាយបង្កគំពុះអាទិត្យ
យ។

លើសពីនោះទៀត ពុទ្ធវិញ្ញាណមានលើកឡើង
ហើយនាំឲ្យទៅដល់ទ្វារខាងកើតនៃព្រះនិរសេន៍របស់ព្រះយេស៊ូ
ដលៃបម្រើមុខទៅទិសខាងកើត។ ហើយមើល នៅមាត់ទ្វារនោះមានបុរសមុកប្រែប្រួលនាក់។
ក្នុងចំណោមពួកគេ ខ្ញុំឃើញយ៉ាងអាសាសនា កូនអាស៊ីរី និងពល័ទ្ធ កូនបណ្តាយា
ជាមន្ត្រីក្នុងរាជបុរាណ។ នោះទ្វារមានព្រះបន្ទូលមកឲ្យថា កូនមនុស្សអើយ
ពួកនេះហើយជាអ្នកដលៃគិតគំនិតអាក្រក់
ហើយផុតដំបូន្មានទុច្ចរិតនៃកូនទីក្រុងនេះ។ ពួកគេនិយាយថា «មិនទាន់ដិតទេ
ចូរយើងសង់ផ្ទះចុះ។ ទីក្រុងនេះជាឆ្នាំង ហើយយើងជាសាច់»។ ដូច្នេះ
ចូរទាយបុរាណនឹងពួកគេ ទាយចុះ កូនមនុស្សអើយ។
នោះពុទ្ធវិញ្ញាណរបស់ព្រះយេស៊ូបានសណ្តូកលើខ្ញុំ ហើយមានព្រះបន្ទូលមកឲ្យថា
«ចូរនិយាយចុះ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា ឱវង្សអីស្រាអែលអើយ
អ្នករាល់គ្នាបាននិយាយដូច្នេះមែន
ដុបិតអ្វីៗដលៃកើតឡើងក្នុងគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នា ម្នាក់ៗនោះ
ខ្ញុំស្គាល់ទាំងអស់។
អ្នករាល់គ្នាបានបង្កើនចំនួនអ្នកដលៃគូរសម្លាប់នៅក្នុងទីក្រុងនេះ
ហើយបានបំពេញផ្លូវទាំងឡាយរបស់វាដោយសាកសព។ ដូច្នេះ
ព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា
ពួកអ្នកដលៃគូរសម្លាប់របស់អ្នករាល់គ្នា
ដលៃអ្នករាល់គ្នាបានដាក់នៅកណ្តាលទីក្រុងនេះ ពួកនោះហើយជាសាច់
ហើយទីក្រុងនេះជាឆ្នាំង ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងនាំអ្នករាល់គ្នាចេញពីកណ្តាលវា។
អ្នករាល់គ្នាបានខូចខាត ហើយខ្ញុំនឹងនាំដាវមកលើអ្នករាល់គ្នា»
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូ។
«ខ្ញុំនឹងនាំអ្នករាល់គ្នាចេញពីកណ្តាលវា
ហើយបុគ្គលអ្នករាល់គ្នាទៅក្នុងដំបូន្មានរបស់មនុស្សបរទេស
ហើយខ្ញុំនឹងអនុវត្តការជំនុំជម្រះនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា»។ អសេគោល
១១:១-៩។

ក្នុងយេស៊ូសាឡឹមគួរបានកំណត់ថាជា «ឆ្នាំងដាំ»
ហើយបុរាណនៃកូនក្នុងយេស៊ូសាឡឹមគឺជា «សាច់»
ដលៃកំពុងគួរបានចម្អិននៅក្នុងឆ្នាំងដាំនោះ គឺជាឆ្នាំងមួយ។
ការជំនុំជម្រះលើមនុស្សអាក្រក់
ដលៃគួរបានអនុវត្តដោយទេវតាដលៃកាន់អាវុធសម្រាប់បំផ្លាញនៅក្នុងដំបូន្មានរបស់ពួកគេ
នៅក្នុងពេលនៃការបោះត្រាមនុស្សមួយយេស៊ូសាឡឹម (ដុបិតបងស្ករី រ៉ែត)
និយាយថា ការបោះត្រានៅក្នុងអសេគោល ជំពូក ៩
គឺដូចគ្នានឹងការបោះត្រានៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ៧) រួមបញ្ចូលសេចក្តីពិតថា
មនុស្សអាក្រក់គួរបានដកចេញពីក្នុងយេស៊ូសាឡឹម។
នៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យដលៃនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ
ក្នុងយេស៊ូសាឡឹមខាងវិញ្ញាណនឹងគួរបានសម្អាត
និងគួរបានលើកឡើងជាទង់សញ្ញាមួយខ្ពស់លើសក្តានុពលទាំងអស់។

ហើយនៅគ្រាចុងក្រោយ នឹងកើតមានថា ភូមិនៃព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូ
នឹងត្រូវបានកាត់ចោលខ្ពស់នៃលើកំពូលភូមិទាំងឡាយ
ហើយនឹងត្រូវបានលើកឡើងខ្ពស់ជាងទូលទាំងឡាយ;
ហើយអស់ទាំងជាតិសាសន៍នឹងហូរមកកាន់ទីនោះ។ ហើយមនុស្សជាច្រើននឹងទៅ
ហើយនិយាយថា មកចុះ ចូរយើងឡើងទៅកាន់ភូមិរបស់ព្រះយេស៊ូ
ទៅកាន់ព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូយ៉ាកុប;
ហើយទ្រង់នឹងបង្រៀនយើងអំពីផលរំលឹកទាំងឡាយរបស់ទ្រង់
ហើយយើងនឹងដើរតាមមាគ៌ាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ដូចជាក្រឹត្យវិន័យនឹងចេញពីស៊ីយ៉ូន
ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូក្នុងយូសាឡឹម។ អសោយ ២:២, ៣។

ការសម្ភាសន៍ដែលត្រូវបានសម្រេចសម្រាប់ក្នុងយូសាឡឹមនៅពេលចុះហប់ចុងអាទិត្យ
ត្រូវបាននិយាយថា ការដកចេញនូវអាដវិនទីសុទ្ធឡើងវិញ
ដែលនៅសល់ពីអាដវិនទីសុទ្ធក៏ឡើងវិញប៉ុណ្ណោះ។ បន្ទាប់មក
រចនាសម្ព័ន្ធជាសាសន៍មុនកែច្នៃហប់ក៏ត្រូវបានបញ្ចប់ដដែរ ពីព្រោះដុហាភិហាលសហរដុបអ
រាមពិភពគឺជាអង្គភាពគ្រប់គ្រងក្នុងការរៀបចំផែនការកែច្នៃហប់ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង
នៅឆ្នាំ 1863
ហើយនៅពេលដុហាភិហាលសហរដុបអរាមពិភពអនុវត្តការកសាងអាទិត្យលើទឹកដីនោះ
រចនាសម្ព័ន្ធជាសាសន៍មុនកែច្នៃហប់ ឬក៏ហៅឈ្មោះរបស់វាត្រូវបានបង្កើតឡើង
ប៉ុន្តែជាអរិយធម៌ដ៏រឹងមាំនឹងក្រុមជំនុំអាដវិនទីសុទ្ធចុងអាទិត្យ។

នៅពេលដែលពួកអាកុរកំនត់ក្នុងយូសាឡឹមត្រូវបានយកចេញពីឆ្នាំ
ដោយពួកទេវតាបំផុសឡើង នោះក្រុមជំនុំអាដវិនទីសុទ្ធគឺជាដំណើរ ក៏ដល់ទីបញ្ចប់
ហើយចលនាភិស្តឡើងវិញ កុលាយាយយូសាឡឹមខាងវិញញាណ
ដែលត្រូវបានលើកឡើងជាទង់សញ្ញា។ មីកា ចូលដៃទៅកាន់ពួកបុរសចាស់ទុំ
ដែលអសោយហៅថា ពួកបុរសមើលងាយ ដែលហៅពន្លឺថាដីត ហើយហៅដីតថាពន្លឺ
ហើយតាមរយៈសំណួរមួយ លោកកំណត់ថា ពួកបុរសចាស់ទុំគួរតែហែនសុគាល់
«សច្ចក្នុងជំនុំជម្រះ»។ ពួកគេគួរតែហែនសុគាល់ពេលរំលោភការយាងមកពិនិត្យរបស់ខ្លួន។

ខ្ញុំក៏បាននិយាយថា សូមស្តាប់ចុះ ឱបុរសទាំងឡាយនយោបាយ
និងពួកមន្ត្រីកាន់ដៃស្តារអំពីអរិយធម៌
តើមិនមែនជាការសមគួរសម្រាប់អ្នកកាន់គ្រួសារក្នុងការសុគាល់យុត្តិធម៌ទេ?
ពួកអ្នកសុំអប់រំពិសេស ហើយសុំឡើងអំពីអាកុរកំ
ជាពួកដែលហែសុបកែចេញពីលើពួកគេ ហើយយកសាច់ចេញពីឆ្អឹងរបស់ពួកគេផង;
ពួកដែលស៊ីសាច់របស់បុរសស្រីក្នុងខ្ញុំផង ហើយបកស្របកែចេញពីលើពួកគេផង;
ពួកគេបែកបាក់ឆ្អឹងរបស់ពួកគេ ហើយកាប់ដាក់ណាត់ៗ ដូចជាសម្រាប់ឆ្នាំ
ហើយដូចជាសាច់នៅក្នុងខ្ទះផង។ មីកា ៣:១-៣។

ព្រះជាម្ចាស់បានបំណង ហើយនៅតែមានបំណង
ឲ្យបុរសស្រីគ្រប់រូបព្រះអង្គនៅចុងចុងក្រោយ «សុគាល់ការជំនុំជម្រះ»
ហើយការជំនុំជម្រះមិនមែនជាគំនិតតែមួយដាច់ដោយឡែកនោះទេ។
វាជាបុរសគ្រឹស្តស្រីក្នុងលើកចម្រើនទៅមុខ មានធាតុផ្សំជាច្រើន
និងសញ្ញាសម្គាល់ជាក់លាក់។ វាជារយៈកាលទំនាយមួយដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1798
ហើយបន្តរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃហេស្តរុស្ស៊ី។ វាមានទាំងលក្ខណៈសិប្បកម្ម

និងលក្ខខណៈអនុវត្តតទៅស។

វាក្យវាសនសម្រេចឡើងលើមនុស្សសត្វរូបរាងដែលចូលរស់នៅលើភពផែនដីនេះ

ហើយក៏លើពួកទេវតាដែលត្រូវបានបណ្តុះព្រួយព្រងើយស្មោះស្ម័គ្រផងដែរ។

រយៈកាលនានាការជំនុំជម្រះ គឺជាការយល់ដឹងដ៏សំខាន់ចាំបាច់សម្រាប់អ្នកសម្លាញ់ចិត្តរស់រាន
សំពះជាមុច្ចាស់នៅចុងចុងក្រោយ ព្រោះចម្ងល់ច្រើនចំពោះសំណួររបស់មីកា គឺ «ហេតុ/ហេតុ
អ្វីស្រាប់តែយល់អំពីការជំនុំជម្រះ?»។

យើងមេឃាតកំណត់ថា ពួកចាស់ទុំនៃក្រុងយូសាឡឹមនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ

តំណាងឲ្យចំណុចកំពូលនៃ «ការបោះបង្គោលយក្រោយដ៏អចិន្ត្រៃយ៍»

ដូចដែលត្រូវបានបង្ហាញដោយប្អូនជំនាន់នៃការបោះបង្គោលនៃកាន់កែច្បាប់ច្បាប់ ហើយត្រូវ
បាននិមិត្តសញ្ញាដោយអំពើគួរសមបំផុតនៃប្អូនយ៉ាងដែលកាន់កែច្បាប់ច្បាប់នៅក្នុង
អសេគោល ជំពូក ៨។ យើងមេឃាតកំណត់ថា

ពួកចាស់ទុំទាំងនោះជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងការស្វែងរក ពីព្រោះពួកគេ «ថ្វាយបង្គំ»

«ព្រះអាទិត្យ ព្រះច័ន្ទ និងពលទ័ពទាំងមូលនៃស្ថានសួគ៌»។ លោកមេឃាតកំណត់ថា ពួកគេត្រូវ

«ដួល ហើយមិនក្រោកឡើងវិញ» ពីព្រោះ

«ពួកគេបានបដិសេធព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់»។ ដោយលក្ខខណៈទាំងនេះ

យើងមេឃាតកំណត់ថា «បុរាណមិនស្ថាបនាសេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ»។

នៅគុណនោះ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា

គេនឹងយកអ្វីដែលស្ថិតនៅក្នុងច្បាប់យេស៊ូ និងអ្វីដែលពួកមនុស្សរបស់ព្រះអង្គ

នឹងអ្វីដែលពួកសង្ឃ និងអ្វីដែលពួកហោរា

នឹងអ្វីដែលអ្នកស្រុកក្នុងយូសាឡឹម ចេញពីផ្ទះរបស់ពួកគេមក។

ហើយគេនឹងបោះបង្គោលអ្វីដែលទាំងនោះនៅមុខព្រះអាទិត្យ និងព្រះចន្ទ

និងពលទ័ពទាំងអស់នៃផែនដី ដដែលពួកគេបានស្រឡាញ់ ហើយបានគោរពបូជា

ហើយបានដើរតាម ហើយបានស្រវែក ហើយបានថ្វាយបង្គំដល់នោះផង។

គេនឹងមិនប្រមូលអ្វីដែលទាំងនោះវិញទេ ហើយក៏មិនបញ្ចុះដីដែរ។

វានឹងក្លាយជាលាមកនៅលើផ្ទៃដី។

ហើយមនុស្សទាំងអស់ដែលរស់នៅក្នុងពូជពង្សអាក្រក់នេះ គឺអស់អ្នកដែលនៅស

សេសល់ក្នុងគ្រប់ទីកន្លែងដែលយើងបានបណ្តុះព្រួយព្រងើយស្មោះស្ម័គ្រទៅនោះ

នឹងផ្ទុះរើសយកសេចក្តីស្លាប់ ជាជាងជីវិត នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូនៃពេលបរិវារ។

លើសពីនេះទៀត អ្នកត្រូវនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា តើមនុស្សដែលដួលហើយ

មិនក្រោកឡើងវិញទេឬ? តើអ្នកដែលបែកធ្លាក់ហើយ មិនត្រឡប់មកវិញទេឬ?

ដូចនេះ ហេតុអ្វីបានជាបុរាណមិននេះ គឺក្នុងយូសាឡឹម

បានអរិយធម៌យក្រោយដោយការបោះបង្គោលយក្រោយជានិច្ចដូចនេះ?

ពួកគេកាន់ខ្ជាប់នូវសេចក្តីបោះបង្គោលយក្រោយ ហើយបដិសេធមិនព្រមត្រឡប់មកវិញ។

យើងបានផ្ទុះរើសយក ហើយបានឮ

ប៉ុន្តែពួកគេមិនបាននិយាយអ្វីដែលគួរត្រឡប់មកវិញ។

គ្មាននរណាម្នាក់ប្រើចិត្តពីអំពើអាក្រក់របស់ខ្លួន ដោយពេលថា

«ខ្ញុំបានផ្ទុះរើសយក?» ម្នាក់ៗបានបរិទេសតាមផ្លូវរបស់ខ្លួន

ដូចនេះដែលស្ទុះចូលទៅក្នុងសង្គ្រាម។ មិនហើយ

សត្រូវក្នុងលើសយស្ថានពលរដ្ឋលោកណាម្នាក់របស់វា ហើយសត្រូវព្យាបាលលក

និងសត្រូវរៀន និងសត្រូវរៀនកា ក៏កាន់តាមដូនការមករបស់វាដែរ

ប៉ុន្តែបុរាណមិនយល់ដឹងមិនស្ថាបនាសេចក្តីនិច្ចនិយមរបស់ព្រះយេស៊ូទេ។

គាត់អ្នករាល់គ្នាអាចនិយាយដូចម្តេចថា “យើងមានបុរាណ
ហើយក្រីក្រយិន័យរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅជាមួយយើង”? មើលចុះ ពិតមែនហើយ
បិច្ចរបស់ពួកអ្នកសរសេរ បានផ្ទេរនូវទំនាក់ទំនងជាមួយបងដោយឥតប្រយោជន៍។
ពួកអ្នកបុរាណសាស្ត្រមានអារម្មណ៍ ពួកគេភ័យស្គមស្គាល់ ហើយគួរឱ្យមានចាប់យក។ មើលចុះ
ពួកគេហោសបដិសន្ធិព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយដូចនេះ
គាត់មានបុរាណសាស្ត្រអ្វីនៅក្នុងពួកគេ? យេរេមា ៨:១-៩។

នៅក្នុងជំពូកទីប្រាំ យេរេមាកំណត់ថា
អស់អ្នកដដែលមិនស្គាល់ការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺជា «មនុស្សស្ងួត»។

ចូរត្រឡប់មកតាមផ្លូវនានានៃក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយមើលឥឡូវនេះ ហើយដឹង
ហើយស្តីពីរកន្លែងនៃតាមទីលានជំរុំរបស់វា ថាគាត់អ្នកអាចរកឃើញមនុស្សសម្ភារៈ
ថាមាននរណាម្នាក់ដដែលប្រព្រឹត្តតុល្យតិចតួច ដដែលស្តីពីរកស្វែងរកក្នុងពិភពឡើយ;
ហើយយើងនឹងអភ័យទៅសង្គមដ៏ល្អនោះ។ ហើយទោះបីពួកគេនិយាយថា
«ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មមរស់» ក៏ដោយ ច្បាស់ណាស់ ពួកគេស្រេចដោយមិនពិត។ ឱ
ព្រះយេស៊ូវ គាត់ព្រះនគររបស់ទ្រង់មិនសំឡឹងមើលស្វែងរកក្នុងពិភពឡើយ? ទ្រង់បានរាយពួកគេ
ប៉ុន្មានពួកគេមិនបានស្រាវជ្រាវឡើយ; ទ្រង់បានបំផ្លាញពួកគេ
ប៉ុន្មានពួកគេហោសបដិសន្ធិមិនទទួលបានការកត់ត្រា;
ពួកគេហោសបដិសន្ធិមុខរបស់ខ្លួននឹងជាងមុខ;
ពួកគេហោសបដិសន្ធិមិនព្រមត្រឡប់មកវិញ។ ដូចនេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា «ពិតប្រាកដណាស់
មនុស្សទាំងនេះជាមនុស្សស្ងួត; ពួកគេស្ងួតខ្លួនពេញលេញ»។
ដូចពួកគេមិនស្គាល់ផ្លូវរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ហើយក៏មិនស្គាល់ការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះរបស់ពួកគេដែរ»។ យេរេមា ៥:១-៤។

ក្នុងគ្រាចុងក្រោយ អាឌុល្លេនីស៊ីមប្រែឡៅឌីស
ដដែលគួរឱ្យមានកំណត់ដោយព្រះហស្តចារិយដ៏ល្អដ៏ល្អក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីព្រះហស្តចារិយដ៏បំផ្លាញ
ដដែលបងស៊ី White កំណត់ថាតំណាងឱ្យ «បទពិសោធន៍របស់បុរាណសាស្ត្រអាឌុល្លេនីស៊ីម» នោះ
«មិនស្គាល់ផ្លូវរបស់ព្រះយេស៊ូវ ឬការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះរបស់ពួកគេឡើយ»។
នៅជំពូកបន្ទាប់ យេរេមាកំណត់ថា «ផ្លូវ» របស់ព្រះអម្ចាស់គឺជា «ផ្លូវបុរាណ»
ប៉ុន្មានអាឌុល្លេនីស៊ីមឡៅឌីសល្មើងទាំងនោះបដិសន្ធិមិនព្រមដើរនៅក្នុងផ្លូវនោះ
ឬស្ថិតតាមសំឡេងក្បែរឡើយ។ «ត្រូវ» ជានិមិត្តសញ្ញានៃការជំនុំជម្រះ
ដដែលជាការពិតហើយថា អាឌុល្លេនីស៊ីមឡៅឌីសល្មើងទាំងនោះមិនស្គាល់នោះឡើយ។

ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា: «ចូរឈរនៅតាមផ្លូវទាំងឡាយ ហើយមើល
ហើយសួររកផ្លូវបុរាណទាំងឡាយ ថា ផ្លូវល្អអស់នៅឯណា រួចដើរនៅក្នុងផ្លូវនោះ
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញស្វែងរកសម្រាប់ព្រះលើរបស់អ្នករាល់គ្នា។
ប៉ុន្មានពួកគេហោសបដិសន្ធិនិយាយថា “យើងមិនដើរនៅក្នុងផ្លូវនោះទេ”។
ខ្ញុំក៏បានតែងតាំងអ្នកយាមលើអ្នករាល់គ្នាដែរ ដោយនិយាយថា
“ចូរស្ថិតបំផ្លាញក្បែរ”។ ប៉ុន្មានពួកគេហោសបដិសន្ធិនិយាយថា “យើងមិនស្ថិតទេ”។ ដូចនេះ
អស់ទាំងបុរាណសាស្ត្រ អើយ ចូរស្ថិត ហើយឱសនុនិហាតអើយ ចូរដឹងថា
មានអ្វីនៅក្នុងពួកគេ។ ជនដ៏អើយ ចូរស្ថិត: មើល
ខ្ញុំនឹងនាំអំពីអាក្រក់មកលើបុរាណសាស្ត្រនេះ គឺជាផលនៃគំនិតរបស់ពួកគេ
ពីព្រោះពួកគេមិនបានស្ថិតពាក្យរបស់ខ្ញុំ ហើយចំពោះក្រីក្រយិន័យរបស់ខ្ញុំវិញ
ពួកគេហោសបដិសន្ធិ»។ យេរេមា ៦:១៦-១៨

“សចេកុតិអាកុរក” ដដែលគួរនាំមកលើ “កុរុមជនុ” ដដែលហេតុបដិសេធមិន “សុតាប់សំឡងេតុរ” ហើយមិន “ដើរ” ក្នុង “ផលុបុរាណ” ដដែលនោះទើនោះ “ការសម្រាក” នៃក្បែររៀងចុងក្បាលនឹងគួរហេតុរកឃើញ នោះកើតឡើងនៃពេលវេលា “កុរុមជនុ” “បដិសេធកុរុតុយវិនិយមន្តរបស់ទ្រង់”

នោះក្នុងចុងចុងហែទឹកយដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

ការអនុវត្តបីជាន់របស់អលើយ៉ាកំណត់អត្តសញ្ញាណកិច្ចការរបស់អ្នកនាំសារមុនាក់ និងចលនាមួយ នៅក្នុងសម័យនៃការជំនុំជម្រះដោយអំណាចបុរាណបុត្រិក ដដែលចាប់ផ្តើមនៅពេលចុងចុងហែទឹកយដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ។ ដដែលទាក់ទងយ៉ាងជិតស្និទ្ធនឹងការអនុវត្តបីជាន់របស់អលើយ៉ា គឺការអនុវត្តបីជាន់របស់អ្នកនាំសារដដែលរៀបចំផលុបុរាណបុត្រិកនៃសេចក្តីសញ្ញា។

ការអនុវត្តបីជាន់របស់អ្នកនាំសារដដែលរៀបចំផលុបុរាណបុត្រិកនេះ

កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណកិច្ចការមួយ ដោយអ្នកនាំសារមុនាក់ និងចលនាមួយ នៅក្នុងសម័យនៃការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្គកេរ។ អ្នកនាំសារដដែលរៀបចំផលុបុរាណបុត្រិក និងអលើយ៉ា គឺជាការអនុវត្តបីជាន់ដដែលទាក់ទងគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធដូចជាការអនុវត្តបីជាន់របស់រូប ជាមួយនឹងការអនុវត្តបីជាន់នៃការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូនដៃ ប៉ុន្តែវាមានភាពខុសគ្នាសំខាន់ៗដដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ។

ការអនុវត្តបីជាន់របស់អលើយ៉ា និងការអនុវត្តបីជាន់របស់អ្នកនាំសារ

ដដែលរៀបចំផលុបុរាណបុត្រិកនៃសេចក្តីសញ្ញា

មានការភ្ជាប់ទាក់ទងនឹងកិច្ចការវិនិច្ឆ័យពីរដដែលខុសគ្នា ដដែលព្រះទ្រង់សម្រេចឡើង តាមរយៈអ្នកនាំសារដដែលទ្រង់មានធុរស្នើស្នើស

និងតាមរយៈចលនាដដែលភ្ជាប់ខ្លួនជាមួយនឹងសាររបស់អ្នកនាំសារនោះ។

កិច្ចការទាំងពីរនោះមានការភ្ជាប់ទាក់ទងនឹងអំឡុងពេលវិនិច្ឆ័យពីរដដែលខុសគ្នា ទោះបីជាមានការជាន់ស្របគ្នាវាងនិមិត្តសញ្ញាទាំងឡាយក៏ដោយ។

កិច្ចការរបស់អលើយ៉ាទីបី និងជាចុងក្បាល

មានទំនាក់ទំនងនឹងការវិនិច្ឆ័យបុរាណបុត្រិកលើសហភាពបីជាន់កែនហែបីឡូនសម័យទំនើប ហើយកិច្ចការរបស់អ្នកនាំសារដដែលរៀបចំផលុបុរាណបុត្រិក

គឺមានទំនាក់ទំនងនឹងការវិនិច្ឆ័យស៊ីវិលអង្គកេរ និងការសម្រាកបុរាណបុត្រិករបស់ព្រះ។

ម៉ាឡាគី ជំពូកទីបី គួរហេតុណាដែលចូលដោយខ្មងចុងក្បាលនៃជំពូកទីពីរ។

អ្នករាល់គ្នាបានធុរស្នើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់នឿយព្រួយដោយពាក្យសម្តីរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ទោះយ៉ាងនោះ អ្នករាល់គ្នាបានតែងតែចោលថា

«តើក្នុងការអរិះដល់យើងមានធុរស្នើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់នឿយព្រួយ?»

គឺនៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នាចោលថា

«អស់អ្នកដដែលបុរាណបុត្រិកអំពីអាកុរកជាមនុស្សសលុអនោះក្នុងព្រះនគររបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយទ្រង់សព្វព្រះទ័យនឹងពួកគេ» ឬថា «តើព្រះនៃការជំនុំជម្រះនោះឯណា?» មើល

ខ្សែនឹងចាត់អ្នកនាំសាររបស់ខ្ញុំ ហើយគាត់នឹងរៀបចំផលុបុរាណបុត្រិកមុខខ្ញុំ

ហើយព្រះអម្ចាស់ដដែលអ្នករាល់គ្នាស្រងែក នឹងយាងមកព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភ្លាមៗ

គឺជាអ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសញ្ញា ដដែលអ្នករាល់គ្នាវិភាគនឹងគាត់។ មើល

ទ្រង់នឹងយាងមក នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវនៃពួកពលបរិវារ។ ប៉ុន្តែ

តើនរណាអាចទ្រង់នៃការយាងមករបស់ទ្រង់បាន?

ហើយតើនរណាអាចឈរបាននៅពេលទ្រង់លេចមក?

ដុបិតទូរង់ប្រៀបដូចជាគុណវិធីរបស់អ្នកចម្បាញ់
ហើយដូចជាសាប៊ូរបស់អ្នកបោកសម្លៀកបំពាក់។
ទូរង់និងគង់អង្គដូចជាអ្នកចម្បាញ់ និងអ្នកសម្ភាសនាបុរាណ
ហើយទូរង់នឹងសម្ភាសនាក្នុងចលនា ហើយជម្រុញក្នុងដោយសារ និងបុរាណ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ក្នុងវិស័យដល់ព្រះយេស៊ូវដោយសេចក្តីសុចរិត។
នោះគឺជាវិស័យរបស់យូដា និងក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងជាទីតាំងព្រះហឫទ័យដល់ព្រះយេស៊ូវ
ដូចក្នុងគុណវិធីនេះ និងដូចក្នុងឆន្ទានុកាលមុនៗ។ ម៉ាទ្វាតី 2:17-3:4។

នៅគ្រាន់តែក្នុងក្រុង តាមសក្តិកម្មរបស់ម៉ាទ្វាតី
ព្រះជាម្ចាស់ទូរង់នឿយណាយដោយសារអាដ្យែនទីសីមឡាអូឌីស
ដល់ជាប់ខ្ទប់នឹងការបោះឆ្នោត 1888។ ការបោះឆ្នោត 1888 នោះ
ត្រូវបានគំរោងជាមុនដោយការបោះឆ្នោតរបស់ក្រុង ដាថាន និងអាហ្វិកា
ហើយអំណះអំណាងខាងលទ្ធកររបស់ការបោះឆ្នោតរបស់ក្រុង គឺថា
គេអ្នកដល់ប្រព្រឹត្តិការណ៍អាក្រក់
នោះគឺជាមនុស្សសុចរិតនៃចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ឬទេ។

ក្រុង ជាកូនរបស់អ៊ីស្រាអែល កូនរបស់កូហាត កូនរបស់លើ ហើយដាថាន និងអាហ្វិកា
ជាកូនរបស់អាលោប និងអូន ជាកូនរបស់ពលេតេ ដល់ជាពូជពង្សរបស់ប្រទេស
បាននាំគ្នាមកស្ថានសួគ៌។ ហើយពួកគេបានក្រោកឡើងនៅចំពោះមុខម៉ូសេ
ជាមួយនឹងពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលខ្លះៗ ចំនួនពីររយហាសិបនាក់
ជាមេដឹកនាំនៃហតមន៍ ជាមនុស្សមានឈ្មោះល្មើក្នុងចំណោមជំនុំ
ជាមនុស្សមានកិត្តិស័ព្ទ។ ហើយពួកគេបានប្រមូលផ្តុំគ្នាទៅរស់នៅនឹងម៉ូសេ
និងអារ៉ុន ហើយបាននិយាយទៅកាន់អ្នកទាំងពីរថា៖
«អ្នកទាំងពីរយកអំណាចលើខ្លួនចូលទៅក្នុងពេលហើយ
ដុបិតសហគមន៍ទាំងមូលសុទ្ធតែប្រើសុទ្ធ គឺគ្រប់គ្នាទាំងអស់
ហើយព្រះយេស៊ូវស្ថិតនៅកណ្តាលពួកគេ។ ដូច្នេះ
ហេតុអ្វីបានជាអ្នកទាំងពីរលើកខ្លួនឡើងលើសជំនុំរបស់ព្រះយេស៊ូវ?» ជនគណនា
១៦:១-៣

នៅក្នុងចុងចុងក្រុង ព្រះទូរង់នឿយព្រះទ័យចំពោះអាឌីនទីសីមបែឡាអូឌីស
ដល់កាន់ខ្ទប់នូវការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 1957
ដល់គ្រាន់តែជាការសម្រេចចិត្តនៃការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 1888
ដល់ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងការណ៍ផ្សេងៗ សង្ខេបនៅ Questions on
Doctrine បានបញ្ចូលការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 1888 ឲ្យស្ថិតជាអចិន្ត្រៃយ៍
ដល់ជាការផ្សព្វផ្សាយវិញនៃការបោះឆ្នោតរបស់ក្រុង ដាថាន និងអាហ្វិកា
តាមទីបន្ទាល់របស់ទេវតាដល់បានណែនាំបងស៊ុរ White ថា
នាងត្រូវតែស្វែងរកនៅក្នុងសន្និសីទឆ្នាំ 1888
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ការផ្សព្វផ្សាយវិញនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការបោះឆ្នោតរបស់ក្រុង។
បុរសមានកម្រិតឈ្មោះចំនួនពីររយហាសិបនាក់បានប្រមូលផ្តុំគ្នាជាមួយក្រុង ដាថាន
និងអាហ្វិកា ទាំងនឹងលោកម៉ូសេ ដល់ជាគំរោងរបស់ព្រះ នៅក្នុងការបោះឆ្នោតនោះ។

បុរសម្នាក់ប្រាប់នាក់ដល់ក្រុមបង្ហាញព្រះអាទិត្យនៃក្នុងអសេតោល ជំពូក ៨
គំរោងឲ្យមួយភាគដប់ ឬមួយទសភាគ
នៃប្រវត្តិពីររយហាសិបនាក់ដល់បានថ្លែងគ្រូអូបក្នុងការបោះឆ្នោតរបស់ក្រុង ដាថាន
និងអាហ្វិកា ដល់ជានិមិត្តរូបនៃដើមនៃការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 1888

ហើយការបោះបង្គោលខាងគោលលទ្ធផលរបស់ពួកគេត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយឱ្យមានទម្រង់ផ្សព្វផ្សាយការនោះឆ្នាំ 1957 ដោយការបោះពុម្ពពស្យាវភាព Questions on Doctrine។

ការបោះបង្គោលរបស់គួរ ដាចាន និងអាប៊ីរ៉ាម បានបដិសេធ "សច្ចក្តីជំនុំជម្រះ"

ដល់ព្រះបាទបុរាណសាស្ត្រចាស់

ដោយកំណត់ឱ្យពួកគេដទៃទៀតនៅក្នុងទីរោងចក្រសាសនាអស់រយៈពេលស្ថិតិបន្ទាប់។

អាដរនេទីសម័យឌីសបោសចាប់ផ្តើមដើមរដូវនៅក្នុងទីរោងចក្រសាសនាណែវឌីស នៅឆ្នាំ

1863 បន្ទាប់ពីពួកគេបានបដិសេធសារឌីស ដល់គួរបាននាំមកនោះឆ្នាំ 1856 ដល់ហា

នបង្កឱ្យមានសច្ចក្តីជំនុំជម្រះឱ្យរដូវនៅក្នុងទីរោងចក្រសាសនាអស់ជាច្រើនឆ្នាំទៀត

ដោយសារការខុសច្បាប់សច្ចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ពួកគេ។ នៅក្នុងការបោះបង្គោលឆ្នាំ 1888

ពួកគេនោះតម្លៃព្រះមនុស្សយកសារឌីស ដល់គួរបាននាំមកដោយអលែឌើរ Jones និង

Waggoner។

អ្នកដល់បានបោះបង្គោលឆ្នាំ 1888

មិនត្រឹមត្រូវបានបដិសេធអំណាចខាងវិញ្ញាណរបស់អលែឌើរ Jones និង Waggoner

ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏បានបដិសេធអំណាចរបស់ពុទ្ធការីស៊ុតី Ellen White

និងអំណាចរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផងដែរ ពីព្រោះពួកគេបានបញ្ជាក់តាមគំនិតដល់ថា

ក្រុមជំនុំទាំងមូលសុទ្ធតែបរិសុទ្ធសម្បើមគ្មាន។

នោះឆ្នាំ 1863

ពួកគេបានរិះគន់ឡប់ទៅបរិភោគអាហារជាមួយនឹងហោរាកុលងៃកុលាយនបៃតងដល់

ហើយដោយការផ្សព្វផ្សាយដូចនោះ

នោះទីបំផុតពួកគេបានទទួលយកនិយមន័យនៃសច្ចក្តីជំនុំជម្រះ

ដល់គួរបានតំណាងដោយការបោះបង្គោលរបស់គួរ បន្ទាប់មកក៏បានតម្កល់ទុកជាផ្សព្វផ្សាយនូវ

គោលលទ្ធផលកុលងៃកុលាយនោះក្នុងសៀវភៅ Questions on Doctrine។

គោលលទ្ធផលនោះគឺជានិយមន័យកុលងៃកុលាយនៃ "ការរាប់ជាសុចរិតដោយសច្ចក្តីជំនុំជម្រះ"។

ការបោះបង្គោលឆ្នាំ 1863 គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃការបដិសេធតម្លៃមានតម្លៃរបស់ Miller

ដល់គួរបានបញ្ចប់ច្បាប់ចម្លងទាំងពីររបស់ហាហាគុក។ នៅក្នុងហាហាគុក ជំពូកទីពីរ

"ការផ្សព្វផ្សាយដោយ" នៃខែទីមួយ ទីបំផុតបានបង្កើតអ្នកច្បាប់បង្កប់ពីរបុរាណ ដល់គួរ

បានបង្កាញឱ្យយើងតាមរយៈការមិនយល់ស្របរបស់ពួកគេចំពោះសារដល់បានពន្យារព

លេ។

មើលចុះ ព្រលឹងរបស់អ្នកដល់មានចិត្តអ្នកអាង មិនទៀងក្នុងនោះក្នុងគាត់ទេ

ប៉ុន្តែមនុស្សសុចរិត នឹងរស់ដោយសារជំនឿរបស់ខ្លួន។ ហាហាគុក ២:៤។

"ជំនឿ" របស់ "មនុស្សសុចរិត" ក្នុង "ការតវ៉ា" នៃហាហាគុក ជំពូកទីពីរ មានមូលដ្ឋានលើ

"និមិត្ត" ដល់គួរបានសរសេរយ៉ាងច្បាស់លាស់លើបន្ទះ។ ក្នុងការបោះបង្គោលឆ្នាំ 1863

ជំហានដំបូងនៃការដកចេញនូវអ្វីដែលបានសរសេរលើបន្ទះ

គួរបានសម្រេចដោយអ្នកទាំងនោះដល់លង់មានជំនឿរបស់ "មនុស្សសុចរិត"

ទៀតហើយ។ ការបោះបង្គោលឆ្នាំ 1863 បានតំណាងឱ្យគ្រប់ពូជដំបូងនៃការបោះបង្គោល ដល់ន

ៅទីបំផុតនឹងតម្កល់និយមន័យកុលងៃកុលាយមួយនៃលទ្ធផលសុគតិអំពីការរាប់ជាសុចរិតដោយ

ជំនឿ ក្នុងឆ្នាំ 1957។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងព្រះមគ្គតាករណ៍ដ៏ធំរបស់ទ្រង់
បានផ្សព្វផ្សាយដ៏មានតម្លៃបំផុតមួយមកកាន់បុរាណសត្វរបស់ទ្រង់
តាមរយៈពួកអាល្លឺឌើរ Waggoner និង Jones។
សារនេះមានបំណងនាំឲ្យពិភពលោកបានឃើញយ៉ាងលម្អិតលម្អន
ព្រះអង្គគង់នៅក្នុងរូបនៃស្រីមានលក្ខណៈតម្កល់
គឺជាយុទ្ធសាស្ត្របូជាសម្រាប់អំពើហិង្សារបស់ពិភពលោកទាំងមូល។
វាបានបង្ហាញអំពីការរាប់ជាសុចរិតដោយសារជំនឿលើព្រះអនុក្ខន្ធ;
វាបានអញ្ជើញមនុស្សទាំងឡាយឲ្យទទួលយកសច្ចក្រឹត្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដល់ស្រី
មានសមត្ថភាពឲ្យឃើញនូវក្នុងការគោរពតាមបទបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ព្រះ។
មនុស្សជាច្រើនបានហាត់បង់ការយល់ឃើញអំពីព្រះយេស៊ូវ។ ពួកគេត្រូវការឲ្យគ្រប់
សំខ្លួនស្រីមានដឹកនាំទៅកាន់ព្រះបុគ្គលដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ គុណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់
និងសច្ចក្រឹត្យឡាញ់ដល់មិនប្រែប្រួលរបស់ទ្រង់ចំពោះគ្រួសារមនុស្សជាតិ។
អំណាចទាំងអស់ស្រីមានបុរាណដល់ក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់
ដើម្បីឲ្យទ្រង់អាចចែកចាយអំណាចដ៏សម្បូរបែបដល់មនុស្ស
ដោយបុគ្គលអំណាចដ៏មានតម្លៃមិនអាចកាត់ថ្នល់បាន
គឺសច្ចក្រឹត្យរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់
ដល់គ្រប់គ្រាន់ដោយមនុស្សដល់អស់សង្ឃឹមក្នុងខ្លួនឯង។
នេះហើយជាសារដ៏ល្អរបស់ព្រះបានបង្ហាញឲ្យបុរាណដល់ពិភពលោក។
នេះគឺជាសាររបស់ទេវតាទីបី ដល់ស្រីបុរាណដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង
ហើយអមដោយការចាក់បង្ហូរព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ក្នុងខ្លួនគេផង។» Testimonies to
Ministers, 91.

«សច្ចក្រឹត្យពិតសម្រាប់សម័យនេះ គឺជាសាររបស់ទេវតាទីបី
ដល់ស្រីបុរាណដោយសំឡេងខ្លាំង មានន័យថា ដោយអំណាចកាន់កាប់នៃឡើង
ខណៈដល់យើងខិតជិតដល់ការសាកល្បងចុងក្រោយដ៏ធំនោះ។» The 1888 Materials,
1710.

«ពេលរលោតការសាកល្បងកំពុងស្ថិតនៅចំពោះមុខយើងហើយ
ពីព្រោះសម្រកខ្លាំងរបស់ទេវតាទីបីបានចាប់ផ្តើមរួចហើយ
ក្នុងការបរិកសម្មត្ថិយអំពីសច្ចក្រឹត្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
គឺជាព្រះបុរាណសារនេះដល់អត់ទោសហាប។
នេះគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលារបស់ទេវតានោះ
ដល់សិរីល្អរបស់ទេវតានោះនឹងបំពេញផែនដីទាំងមូល។» Selected Messages, book 1,
362.

«ភូមិរៀងចុងក្រោយនឹងផ្តល់កម្រិតបុរាណដ៏រស់របស់ព្រះ។
ទេវតាមួយដ៏មានអំណាចនឹងចុះមកពីស្ថានសួគ៌
ហើយផែនដីទាំងមូលនឹងស្រ្តីបានបំភ្លឺដោយសិរីល្អរបស់ទ្រង់។» Review and Herald,
April 21, 1891.